

Евродепутатката яхна темите за „етноси“ и „досиета“

Звездата на Елс де Грон изгря у нас

Език „Груп“

„Звездата“ на евродепутатката Елс де Грон изгря благотворение на българските медиа с мачинето, което се ширеше в европарламента до неотдавна. От седмица обаче и българските политици работят за славата на известната доктор холандка евродепутатка.

Не беше се случвало досега писмо на депутат от Европарламента да спира съдбено решение в ЕС, но евростре-

така, колкото и във времето на пред Еврокомисията удариха довършният на Тимидо. Не че европейските избраници не пишат писма, но работата е на кого и кой ги слушки?

Така, колкото и право то си на свободна кореспонденция, борниките за правата на отчуждението на младежите в България обаче това се приложи като европейско изумрудение и никой не се съди да лита дали не става дума само за бунт в най-нататък душа... От секретариата на президентата на ЕП Жозеф Борел казаха, че това писмо не е позиция на парламента и не е изпратено официално от негово име. Не е и на Зелената партия, която чиято група е Елс де Грон. Коя е тя всъщност?

ни пирамидата на славата, неговите хора бяха избрани за евродепутати. Сред тях и Елс де Грон. Холандката се занесла право с певите, но се оказа, че само при Зелената партия може да намери място. Според нейни колеги има доста неизразим харakter и непредвидими реакции. Опитните политици деликатно се опитват да гушират нейни наризи изблъци и висок тон на заседанията, но не дотам слушните го докарват до скандал. Веднък след словесна скватка и залязда с български евробюлдод от „Атака“ Димитър Стоянов гъже де Грон изкореня от залата ридещи и се наложи да и успокояват.

Де Грон е родена в Хага на 28 декември 1949 г. Учи френски и завършила институт за лингвистични ученета. Преподала 5 г. и започна

да пиши истории за деца.

Първата ѝ книга излиза през 1975-а. След това става редактор във вестник за деца. Сюжетите на творбите ѝ се променят от детски към фантатика за възрастни.

В началото на 90-те часове вниманието си към балканите и пише книги за Косово, Албания, Босна и ромите до Скопие. 19 от нейните книги са преведени на 10 езика и са продадени около 1,7 млн. екземпляра. И така до 1999-а, когато става евродепутат и влиз в комисията за човешките права. Трудно е да се каже как покрая е заглавила любата й към България, но едва ли има друг, който да приема по-скърцато демократичните промени у нас. Интересът на Де Грон е в широк диапазон - от внос през АЕЦ „Козлодуй“ и АЕЦ „Белене“, дрогетата, речните наноси и стъги до любимца ѝ Вален Сидеров. Борбата с „Атака“ за Елс де Грон вече е гленен въпрос. Тя бомбардира Еврокомисията, съвета, парламента, българското правителство с писма и въпроси.

Като се появява в пленарната зала, депутати ѝ подавват: „Ели, пак за България ли?“ Разбират си, защото господжата откри, че там е фактор. На собствената си Интернет страница Елс пише, че за последното съ有意思ене у нас е дала интервюта за З телевизия. Зради и няколко вестника. Пише още, че много политици я търсят спешно за помощ. Основните ѝ контакти са с неправителствени организации като Български хипотенески комитет, „Прозрачност без граници“, „Отворено общество“. Според запознати политически и кръгъл съвет във времето на ДСБ, Холандката журналисти в бирюкот разказват как тя обяснявала, че няма информация от много добри политически приятели и че на нея се дължи решението за отварянето на досиетата. Де Грон клейми в писаниките си генерал Любен Гоцев като основател на „Атака“, в събудоръжанието на Гинко Ганев нарича „дигаратич с много съминателни репутации“.

Според статистиката за последната година в родната ѝ Холандия има 5 публиками, относящи се до нея. А в родната ни преса 62 (!!) на български, в 8 са преведени и на английски. Върно е живал народът, че не е туд той, когото яде зълника... ♦